

skoler paa Landet baade i Danmark og Norge undervistes jo overalt Dreng og Piger sammen, og ingen havde endnu klaget over dette. Naar man derimod ved Konfirmationen pludselig skilte de to Kjøen ad, rejste man en unaturlig Skillevæg, som let kunde sætte de Unges Fantasi i en ikke sund Bevægelse. Taleren mindede om, at man ved Nordens Universiteter alt havde Fællesundervisning.

Folkethingsmand *Har. Holm* fra Danmark fortalte om sine Erfaringer fra Københavns Højskoleforening (hvis Formand han er). Her havde man for nogle Aar siden bestemt sig til at optage Kvinder saa vel som Mænd, og det havde vist sig, at et Samliv kunde gaa for sig uden at vække Anstød. At ogsaa *Fællesundervisning* kunde gaa godt, havde han haft glædelige Erfaringer for i de Aftenkursus, som Højskoleforeningen havde ladet afholde de to sidste Vintre.

Fru *Ragna Nielsen f. Ullmann* (Kristiania) havde undret sig over, at der var bleven talt saa meget om Fare for Kjæresteri og Lefleri. Der var dog en Fare, ja en Samfundsfjende, som var meget alvorligere; det var — for at kalde den med dens rette Navn — Usædeligheden. Denne Fjende vilde Fællesskolen modvirke. Som Støtte for denne sin Mening oplæste Taleren et Brev fra Jonas Lie, hvori han talte om den store Indflydelse, som han mente, Fællesskolen vilde have paa Sædeligheden.

I Forhandlingen deltog endvidere Højskoleforstanderne Kuloy (Hedemarken), Nøreggaard og Bågø (Testrup), som stillede sig noget tvivlende overfor Fællesundervisningens Gavnlighed, medens de svenske Højskoleforstandere Aldén og Vellander samt den norske Højskolelærer Lasse Trædal nærmest sluttede sig til Ullmann.

Højskoleforstander *Hansen* (Gjentofte) mindede om de officielle Erklæringer til Gunst for Fællesundervisning, som de amerikanske Byer havde afgivet.

Endnu talte *Ullmann* som Ordfører for en af sine tilstedeværende kvindelige Elever, som var bleven saa »harm« over, at flere af Fællesskolens Modstandere havde ment, at der *maatte* komme Kjæresteri og andre slemme Ting ud af den; det var en Beskyldning, hun paa sine egne og sine baade kvindelige og mandlige Skolefællers Vegne paa det bestemteste *maatte* afvise. Paa egne Vegne tilføjede derefter Ullmann, at han